

Zaaknummer: **CBHO 2021/032**

Rechter(s): mr. Troostwijk

Datum uitspraak: 9 juni 2021

Partijen: appellant en CBE Universiteit Leiden

Trefwoorden: inzicht
toelating masteropleiding
vaardigheden

Artikelen: WHW: artikel 7.30b
OER: artikel 5.2
Appendix I OER: artikel 5.2

Uitspraak: ongegrond

Hoofdoverwegingen: 2.6. Verweerder heeft de beslissing van de toelatingscommissie terecht in stand gelaten. De toelatingscommissie heeft bij de voorbereiding van de beslissing van 29 januari 2020 een vergelijking gemaakt tussen de eindtermen van het doctoraalprogramma Geneeskunde van de Erasmus Universiteit Rotterdam en de eindtermen van de bacheloropleiding Geneeskunde van de Universiteit Leiden. Om een goede inhoudelijke vergelijking te maken, heeft de toelatingscommissie nadere informatie opgevraagd bij de opleidingsdirecteur van de opleiding Geneeskunde van de Erasmus Universiteit. De toelatingscommissie heeft de ontvangen documenten – het diplomasupplement doctoraal 2005 met daarin opgenomen de eindtermen, een blanco cijferlijst Propedeuse 1999 2005, een Transcript of records of Doctoral Exam Medicine 2005, de studiegids geneeskunde 2005/2006 met beschrijving vakken en de Onderwijs- en Examenregeling bachelor geneeskunde 2005 2006 – in het onderzoek betrokken. Verder heeft de toelatingscommissie voor de eindtermen van de bachelor Geneeskunde aan de Universiteit Leiden het diplomasupplement van de bachelor Geneeskunde 2019, de vakbeschrijvingen van de bachelor Geneeskunde 2019 en de Onderwijs- en Examenregeling bachelor Geneeskunde 2018 2019 in de beoordeling meegenomen. Verder heeft de toelatingscommissie de Raamplannen 2001 en 2009 geraadpleegd ten aanzien van de wijzigingen die hebben plaatsgevonden in alle opleidingen Geneeskunde in Nederland.

De toelatingscommissie heeft per onderdeel van de eindtermen aangegeven waar de verschillen zitten en welke vakken en/of lijnen gevolgd moeten worden om de vastgestelde hiaten in kennis, inzicht en vaardigheden weg te werken.

Naar het oordeel van het College heeft verweerder terecht geoordeeld dat de toelatingscommissie zorgvuldig en op inzichtelijke wijze een vergelijking heeft gemaakt tussen de eindtermen van het door appelland behaalde doctoraaldiploma Geneeskunde en de eindtermen van de bacheloropleiding Geneeskunde van de Universiteit Leiden. Vervolgens heeft de toelatingscommissie uiteengezet welke vakken appelland moet volgen en behalen om te kunnen worden toegelaten tot de master Geneeskunde aan de Universiteit Leiden. Appelland heeft in zijn beroepschrift gesteld dat de vakken van zijn doctoraal in Rotterdam overeenkomen met de vakken in de bachelor in Leiden, maar heeft dit op geen enkele wijze onderbouwd.

Appelland heeft ter zitting nog gewezen op zijn in 2014 behaalde master Biomedische wetenschappen aan de Universiteit Antwerpen. Verweerder had volgens appelland ook een inhoudelijke vergelijking moeten maken tussen deze opleiding en de bacheloropleiding Geneeskunde aan de Universiteit Leiden. Verweerder heeft ter zitting toegelicht dat Biomedische wetenschappen een onderzoekopleiding en Geneeskunde een praktische opleiding is. In de master Biomedische

wetenschappen worden geen klinische vaardigheden en competenties onderwezen. Deze klinische vaardigheden en competenties zijn essentieel in de opleiding Geneeskunde. Het zijn de vaardigheden die een arts nodig heeft in het contact met de patiënt. De bacheloropleiding Biomedische wetenschappen aan de Universiteit Leiden geeft om die reden geen toelating tot de opleiding Geneeskunde aan de Universiteit Leiden, aldus verweerder. Gelet op de toelichting van verweerder ter zitting op het eerder ingenomen standpunt, volgt het College het betoog van appelland niet. De opleidingen zijn dermate verschillend dat verweerder niet was gehouden om een vergelijking te maken zoals appelland die voorstaat.

Verweerder heeft zich derhalve terecht op het standpunt gesteld dat de toelatingscommissie terecht de toelating van appelland tot de masteropleiding Geneeskunde aan de Universiteit Leiden heeft geweigerd.

Het betoog faalt.

Uitspraak in de zaak tussen:

[naam], wonende te [woonplaats], appelland,

en

het college van beroep voor de examens van de Universiteit Leiden, verweerder.

1. Procesverloop

Bij beslissing van 29 januari 2020 heeft de toelatingscommissie master Geneeskunde het verzoek van appelland om toelating tot de master van de opleiding Geneeskunde aan de Universiteit Leiden afgewezen.

Bij beslissing van 26 januari 2021 heeft verweerder het door appelland daartegen ingestelde administratief beroep ongegrond verklaard.

Tegen deze beslissing heeft appelland beroep bij het College ingesteld.

Verweerder heeft een verweerschrift ingediend.

Het College heeft de zaak van een meervoudige naar een enkelvoudige kamer verwezen.

Het College heeft de zaak ter zitting behandeld op 17 mei 2021. Appelland en verweerder, vertegenwoordigd door mr. F.R. Schouten-Korwa, advocaat en senior jurist bij de Universiteit Leiden, H.A. Kramer, secretaris van de toelatingscommissie master Geneeskunde, en dr. E.A. Dubois, senior opleidingsadviseur Geneeskunde, hebben via een video-verbinding deelgenomen aan de zitting.

2. Overwegingen

Wet- en regelgeving

2.1. De relevante wet- en regelgeving luidt als volgt.

Artikel 7.30b van de Wet op het hoger onderwijs en wetenschappelijk onderzoek (hierna: WHW):

“1. Voor de inschrijving voor een masteropleiding in het wetenschappelijk onderwijs of voor een masteropleiding in het hoger beroepsonderwijs geldt als toelatingseis:

het bezit van een graad Bachelor in het wetenschappelijk onderwijs onderscheidenlijk een graad Bachelor in het hoger beroepsonderwijs; of

het bezit van kennis, inzicht en vaardigheden op het niveau van een graad Bachelor in het wetenschappelijk onderwijs onderscheidenlijk een graad Bachelor in het hoger beroepsonderwijs.
2. Het instellingsbestuur kan naast de eisen, bedoeld in het eerste lid, kwalitatieve toelatingseisen vaststellen. Deze eisen worden opgenomen in de onderwijs- en examenregeling.
[...]"

Artikel 5.2 van de Onderwijs- en Examenregeling van de masteropleiding Geneeskunde 2018-2019 (hierna: OER):

"5.2.1 Krachtens artikel 7.30b eerste lid van de wet zijn toelaatbaar tot (een afstudeerrichting van) de opleiding degenen die in het bezit zijn van één van de graden die aangegeven zijn in Appendix 1.

5.2.2 De toelatingscommissie kan, op diens verzoek, ieder die niet voldoet aan de voorwaarde genoemd in artikel 5.2.1, doch die ten genoegen van de commissie kan aantonen kennis, inzicht en vaardigheden te bezitten op hetzelfde niveau als degenen die in het bezit zijn van een graad als omschreven in artikel 5.2.1, eventueel onder nader te stellen voorwaarden, toelating verlenen tot de opleiding, onverminderd de eisen sub artikel 5.2.4.

5.2.3 Naast de eisen genoemd in 5.2.1 en 5.2.2 gelden voor de opleiding krachtens artikel 7.30b tweede lid van de wet de kwalitatieve toelatingseisen zoals genoemd in Appendix 1.

[...]"

Artikel 5.2 van Appendix 1 van de OER:

"5.2.1 Degenen die in het bezit zijn van de graad Bachelor van de opleiding Geneeskunde aan de Universiteit Leiden zijn toelaatbaar.

[...]

5.2.3 Het bachelordiploma van de opleiding Geneeskunde aan de Universiteit Leiden, dan wel de vaststelling dat kennis, inzicht en vaardigheden op het niveau zitten van het bachelordiploma Geneeskunde van de Universiteit Leiden, zijn bij aanvang van de masteropleiding niet ouder dan 5 jaar en met een goed gevolg afgelegd voortgangstentamen is bij aanvang van de masteropleiding niet ouder dan 2 jaar.

[...]"

Aanleiding en besluitvorming

2.2. Appellant is in het bezit van een doctoraaldiploma Geneeskunde van de Erasmus Universiteit Rotterdam uit 2005. Hij heeft een verzoek bij de toelatingscommissie master Geneeskunde van de Universiteit Leiden ingediend om te worden toegelaten tot de master Geneeskunde aan die universiteit. De toelatingscommissie heeft dit verzoek afgewezen, waarna appellant administratief beroep heeft ingesteld. Bij mondelinge beslissing van 28 augustus 2019 heeft verweerder dit administratief beroep gegrond verklaard, omdat de toelatingscommissie niet had beoordeeld of appellant met zijn eerdere (voor)opleidingen en werkervaring heeft aangetoond te voldoen aan de eindtermen van de bacheloropleiding Geneeskunde. Verweerder heeft de toelatingscommissie opgedragen om alsnog een dergelijke beoordeling te maken en daarbij ook aan te geven hoe appellant eventuele tekortkomingen kan wegwerken. Daarbij heeft verweerder aan de toelatingscommissie medegedeeld dat de beoordeling kan worden uitgevoerd door een voortgangstentamen bij appellant af te nemen. Als alternatief hiervoor kan de toelatingscommissie per onderdeel van de eindtermen toetsen en motiveren of de eindtermen van de door appellant afgeronde opleidingen, waaronder het door hem aan de Erasmus Universiteit Rotterdam behaalde doctoraaldiploma Geneeskunde, overeenkomen met de eindtermen van de bacheloropleiding Geneeskunde aan de Universiteit Leiden.

2.3. Met de beslissing van 29 januari 2020 heeft de toelatingscommissie gevolg gegeven aan de mondelinge beslissing van verweerder van 28 augustus 2019. In die beslissing heeft de toelatingscommissie per onderdeel van de eindtermen van de Leidse bachelor Geneeskunde getoetst of de eindtermen van de door appellant afgeronde opleidingen overeenkomen met de eindtermen van de Leidse bachelor Geneeskunde. Verder heeft de commissie de vaardigheden van appellant getoetst aan de hand van zijn curriculum vitae. De toelatingscommissie is tot de conclusie gekomen dat de kennis, het inzicht en

de vaardigheden van appellant zich niet bevinden op het niveau van de Leidse bachelor Geneeskunde. Daarop heeft de toelatingscommissie aangegeven dat appellant zijn deficiënties kan wegwerken door tien, met naam genoemde vakken uit de Leidse bachelor Geneeskunde te volgen en te behalen.

2.4. Aan de beslissing van 26 januari 2021 heeft verweerder ten grondslag gelegd dat de toelatingscommissie zorgvuldig de verschillen in eindtermen van het doctoraalprogramma Geneeskunde dat appellant heeft gevolgd aan de Erasmus Universiteit Rotterdam, heeft vergeleken met de eindtermen van de bacheloropleiding Geneeskunde van de Universiteit Leiden. De toelatingscommissie heeft ten behoeve van die vergelijking documentatie opgevraagd bij de opleidingsdirecteur van de opleiding Geneeskunde van de Erasmus Universiteit. Op basis van de ontvangen documenten – waaronder een diplomasupplement propedeuse en doctoraal 2005 met eindtermen, vakbeschrijvingen, Onderwijs- en Examenregelingen en de studiegids 2005 – heeft een inhoudelijke vergelijking plaatsgevonden. Verweerder heeft zich op het standpunt gesteld dat de toelatingscommissie terecht de toelating van appellant tot de masteropleiding heeft geweigerd.

Het geschil in beroep

2.5. Appellant is het niet eens met de beslissing van verweerder. Volgens appelland komen de vakken op het doctoraaldiploma Geneeskunde van de Erasmus Universiteit Rotterdam inhoudelijk overeen met de vakken van de opleiding Geneeskunde aan de Universiteit Leiden. Hij dient daarom te worden toegelaten tot de master Geneeskunde aan de Universiteit Leiden.

Beoordeling door het College

2.6. Verweerder heeft de beslissing van de toelatingscommissie terecht in stand gelaten. De toelatingscommissie heeft bij de voorbereiding van de beslissing van 29 januari 2020 een vergelijking gemaakt tussen de eindtermen van het doctoraalprogramma Geneeskunde van de Erasmus Universiteit Rotterdam en de eindtermen van de bacheloropleiding Geneeskunde van de Universiteit Leiden. Om een goede inhoudelijke vergelijking te maken, heeft de toelatingscommissie nadere informatie opgevraagd bij de opleidingsdirecteur van de opleiding Geneeskunde van de Erasmus Universiteit. De toelatingscommissie heeft de ontvangen documenten – het diplomasupplement doctoraal 2005 met daarin opgenomen de eindtermen, een blanco cijferlijst Propedeuse 1999-2005, een Transcript of records of Doctoral Exam Medicine 2005, de studiegids geneeskunde 2005/2006 met beschrijving vakken en de Onderwijs- en Examenregeling bachelor geneeskunde 2005-2006 – in het onderzoek betrokken. Verder heeft de toelatingscommissie voor de eindtermen van de bachelor Geneeskunde aan de Universiteit Leiden het diplomasupplement van de bachelor Geneeskunde 2019, de vakbeschrijvingen van de bachelor Geneeskunde 2019 en de Onderwijs- en Examenregeling bachelor Geneeskunde 2018-2019 in de beoordeling meegenomen. Verder heeft de toelatingscommissie de Raamplannen 2001 en 2009 geraadpleegd ten aanzien van de wijzigingen die hebben plaatsgevonden in alle opleidingen Geneeskunde in Nederland.

De toelatingscommissie heeft per onderdeel van de eindtermen aangegeven waar de verschillen zitten en welke vakken en/of lijnen gevolgd moeten worden om de vastgestelde hiaten in kennis, inzicht en vaardigheden weg te werken.

Naar het oordeel van het College heeft verweerder terecht geoordeeld dat de toelatingscommissie zorgvuldig en op inzichtelijke wijze een vergelijking heeft gemaakt tussen de eindtermen van het door appelland behaalde doctoraaldiploma Geneeskunde en de eindtermen van de bacheloropleiding Geneeskunde van de Universiteit Leiden. Vervolgens heeft de toelatingscommissie uiteengezet welke vakken appelland moet volgen en behalen om te kunnen worden toegelaten tot de master Geneeskunde aan de Universiteit Leiden. Appellant heeft in zijn beroepschrift gesteld dat de vakken van zijn doctoraal in Rotterdam overeenkomen met de vakken in de bachelor in Leiden, maar heeft dit op geen enkele wijze onderbouwd.

Appellant heeft ter zitting nog gewezen op zijn in 2014 behaalde master Biomedische wetenschappen aan de Universiteit Antwerpen. Verweerder had volgens appelland ook een inhoudelijke vergelijking moeten

maken tussen deze opleiding en de bacheloropleiding Geneeskunde aan de Universiteit Leiden. Verweerder heeft ter zitting toegelicht dat Biomedische wetenschappen een onderzoekopleiding en Geneeskunde een praktische opleiding is. In de master Biomedische wetenschappen worden geen klinische vaardigheden en competenties onderwezen. Deze klinische vaardigheden en competenties zijn essentieel in de opleiding Geneeskunde. Het zijn de vaardigheden die een arts nodig heeft in het contact met de patiënt. De bacheloropleiding Biomedische wetenschappen aan de Universiteit Leiden geeft om die reden geen toelating tot de opleiding Geneeskunde aan de Universiteit Leiden, aldus verweerder. Gelet op de toelichting van verweerder ter zitting op het eerder ingenomen standpunt, volgt het College het betoog van appelland niet. De opleidingen zijn dermate verschillend dat verweerder niet was gehouden om een vergelijking te maken zoals appelland die voorstaat. Verweerder heeft zich derhalve terecht op het standpunt gesteld dat de toelatingscommissie terecht de toelating van appelland tot de masteropleiding Geneeskunde aan de Universiteit Leiden heeft geweigerd. Het betoog faalt.

Slotsom

2.7. Het beroep is ongegrond.

3. Beslissing

Het College

Rechtdoende:

verklaart het beroep ongegrond.

Deze uitspraak is gedaan door mr. H. Troostwijk, lid van de enkelvoudige kamer, in tegenwoordigheid van mr. M. Rijdsdijk, als secretaris.